

Priča počinje pred gotovo godinu dana kada je Ivana odlučila nabaviti psa. Prije toga se gotovo panično bojala pasa još odmalena otkada ju je ugrizao pas. Međutim, nakon mnogo godina, to se promijenilo. Ni sama nije sigurna kako je došlo do promjene, jednostavno je odlučila nabaviti psa. Već je živjela u stanu s dečkom, koji se u početku nije slagao s idejom da nabave ljubimca. Međutim, često nisu bili u isto vrijeme doma, i Ivana je htjela ljubimca koji će ju veselo dočekati kad se vrati kući, i praviti joj društvo. Uz ponešto nagovaranja i dosta razgovora na kraju je postignut dogovor, i krenula je potraga za psom. Ivana je puno čitala o različitim pasminama u početku i na kraju odlučila kakvog želi.

KAVALIR KING CHARLES ŠPANIJEL

Pasmina potječe iz Engleske, i to iz ranog 18. stoljeća. Po FCI klasifikaciji pripada u patuljaste pse i pse za pratnju. Prosječni životni vijek mu je deset do petnaest godina. Karakteriziraju ga četiri boje – crna, smeđa, zagasito crvena i bijela, a obično budu u jednoj od ove četiri kombinacije – crna i bijela, zagasito crvena i bijela, crna i smeđa, te crna i bijela sa smeđim oznakama na pojedinim dijelovima, poput obraza, obrva, na repu i nogama. Ono što je Ivani bilo bitno jest da je to privržena pasmina, nježna, razigrana ali nadasve prijateljski nastrojena, i da ne laje, što je dosta bitno za život u stanu. Saznala je da psa može nabaviti u Ždralovima, pa je odmah otišla provjeriti tu informaciju. S obzirom kako je čvrsto naumila da će uzeti psa, odmah se dogovorila s vlasnicom, i nakon nekog vremena – kad je bio spreman odvojiti se od majke – otišla je po Koka. »Bio je osamsto grama težak, i cijeli mi je stao na dlan«, prisjeća se Ivana. Kaže kako joj je u početku bilo teško dresirati ga, te da je proteklo dosta vremena dok nije naučio da ne smije gristi i uništavati stvari po stanu, te gdje treba obavljati nuždu. Međutim, zahvaljujući upornosti sada je u potpunosti dresiran i sve zna. Kad je odabirala pasminu razmišljala je i dugoročno, ako će imati djece, da ne mora psa dati nekom drugom. Ne bi htjela da Koko mora otići iz stana.

{clgallery}images/stories/kucni_ljubimac_tjedna/2013/travanj/Koko_Betty_22_04_2013/galerija_1/{end-clgallery}

Koko redovno ide u šetnje i socijalizira se s ostalim psima, a Ivana uživa u dodatnim aktivnostima. Ono što joj je još uvijek drago je da joj se Koko obraduje kad uđe u stan, bez obzira je li odsutna pet minuta ili tri sata. Upravo zbog velike ljubavi prema svom prvom ljubimcu nije joj teško ni kuhati za njega jer inače popularno zvani »Kavaliri« imaju osjetljiviju probavu i ne podnose jednako dobro svu hranu. S vremenom se ponovno razvila ljubav prema svim

psima, više ih se ne boji, i čak je pokušala i udomiti nekoliko lotalica. Došla je do zaključka kako više neće kupovati pse kad ih može udomiti i tako im pomoći. Na kraju je udomila psa iz jednog mađarskog azila.

ZAPADNO ŠKOTSKI BIJELI TERIJER – WESTIE

Kako je postala osjetljivija prema psima koje ljudi loše tretiraju, čvrsto je odlučila da idući pas kojeg će imati bude udomljen. Preko prijateljice iz Zagreba, koja ima već četiri udomljena westiea, došla je do Betty. Betty pripada pasmini Zapadno škotskih bijelih terijera, koji imaju popularan nadimak Westie. Potječu, kako im i sam naziv govori, iz Škotske. Korijeni im sežu do 16. stoljeća, a uzgojem su se razvijali. Današnji izgleda uglavnom poprimaju početkom 20. stoljeća. Po FCI kategoriji pripada u terijere, što je također vidljivo iz imena pasmine, dolaze u karakteristično bijeloj boji, a prosječni životni vijek im je jedanaest do četrnaest godina. Međutim, karakteristike pasmine poput energičnosti, zahtjevnosti i čestog lajanja kod Betty nisu toliko izražene. Naime, Betty je, kako smo već spomenuli udomljena iz azila. Bila je pronađena u grmlju, prestrašena, i u potpunosti bez dlake. Dijagnosticiran joj je atopijski dermatitis. Ivanu je prijateljica upoznala s tim azilom, pronašli su na njihovim stranicama i Bettyinu sliku, i Ivana joj je odlučila pomoći. Međutim, nije ju tako lako mogla udomiti, prvo je trebala pismo preporuke da može udomiti životinju koja je već tako loše tretirana, kako sigurno dolazi u dobre ruke, a potom je imala i problema na granici jer su carinici mislili kako Ivana kupuje psa za izložbe. Na kraju su prešli preko svih prepreka, i Ivana je konačno uspjela udomiti Betty. Ivana se pomno brinula o njoj i pronalazila je načine kako da joj pomogne da se Betty što prije oporavi. Vjerojatno je upravo zbog toga mirna, tiha i jako zahvalna, kako kaže Ivana. U početku se ona i Koko nisu slagali. Koko je bio ljubomoran na Betty, a ona je bila depresivna. Međutim, trebalo im je dva tjedna da pomire svoje razlike i da postanu nerazdvojni.

RAZIGRANO ZAŠTITNIČKI ODNOS

Betty je nametnula svoj dominantniji karakter nad Kokom, ali što se tiče odnosa prema drugim psima i ljudima, brani ga od svih. Čak i od ukućana, kaže Ivana. S druge strane, Koko nju tješi tijekom redovnih ljekovitih kupki koje Betty mora obavljati zbog dermatitisa, da joj se koža regenerira. Ne odvaja se od nje i stalno joj liže njuškicu da ju smiri. Prilikom redovitih tjednih posjeta veterinaru, Koko obavezno ide s Betty, da bude uz nju i tamo.

{clgallery}images/stories/kucni_ljubimac_tjedna/2013/travanj/Koko_Betty_22_04_2013/galerija_2/{end-clgallery}

Betty se s vremenom polako sve više oporavlja, narasla joj je dlaka na većini tijela, a polako sve više do izražaja dolazi i njena razigrana priroda. Kod Ivane je već dva mjeseca. Još uvijek dosta

dugo vremena provodi spavajući, ali kad je budna, ona i Koko gotovo cijelo vrijeme provode igrajući se. Tijekom razgovora s Ivanom, Betty je većinu vremena drijemuckala, ali pri samom kraju se razbudila, i imali smo priliku prisustvovati njihovoj zajedničkoj igri. U tom trenu jednostavno nije bilo druge nego pokušati prenesti barem dio toga na fotografije. Naravno, to je gotovo nemoguće, ali dali smo sve od sebe. Bettyin dominantni karakter u potpunosti dolazi do izražaja u usporedbi s Kokom. Ivana u šali kaže kako joj on služi kao igračka za žvakanje. Međutim, kad bilo koji drugi pas dođe u pitanje, Betty zauzima izuzetno zaštitnički stav prema Koku.

NEDOSTATAK POVRŠINA ZA PSE

Ivana ustraje na socijalizaciji s drugim psima, i vodi Koka i Betty redovno u šetnju i na druženje s ostalim psima. Ali slaže se sa ostalim vlasnicima po pitanju nedostatka površina predviđenih za pse. Naime, kao i većina vlasnika s kojima se susreće, i ona živi u gradu i jedino mjesto gdje može voditi pse na igru je park. Često budu osuđivani zbog toga jer ima nemarnih vlasnika, a i pasa lotalica, pa se često pronađe nepokupljeni izmet. I ona kao i vlasnici koji doista shvaćaju koliko im taj park kao mjesto za igru znači, doista brine o čistoći. Unatoč tome, znaju doći u sukob s ostalim građanima, pa se nada se kako će kroz dogledno vrijeme grad osigurati mjesto predviđeno za pse, sa kanticama za izmet, da oni mogu mirno izvesti svoje ljubimce u šetnju i brinuti se o njima, te da ostali psi kao Koko i Betty mogu neometano uživati u igri.